

ALKONYI HARANGSZÓ

Pecznyík Pál

Alkonyi harangszó
szárnyal a táj felett,
nap rózsaszín arca,
búcsúzónteget.

Falura, mezőre,
az éjnek leple hull,
égen a sok csillag,
mécsesként, mind kigyúl.

A sápadt fényű hold,
felszökken az égre,
halvány fényt sugároz,
nyáj nélküli rétre.

Csendes nyári éjben,
tücskök muzsikálnak,
út mentén vigyázban,
nyárfasorok állnak.

Ura, Alkotója,
nyári csendes éjnek,
ajkamról feléd, száll,
hálaima, ének.

Hála, hogy éjszakát,
mindig nappal követ,
míg egy nap felragyog,
az örök szeretet.

Soha le nem nyugvó
dicsőséges napja,
s fényt áraszt a hívők,
dicsőséges Atyja!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. 14.